

Fryštácký FARNÍČEK

19 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - ČERVENEC - SRPEN 2004

Minulý týden se v naší farnosti konal „farní den“. Jak napovídá tato fotografie, o zábavu skutečně nebyla nouze.

Duchovní slovo

Jdeme-li kolem pískoviště, kde si hrají malé děti, často slyšíme slova jako: „Dej mi to! Já to chci! To je moje!“ Malé děti mají velký cit pro spravedlnost a hájí svá práva. Často prosazují svou vůli i proti vůli svých rodičů a jediný argument je ono: „Já chci!“ Dítě zkouší, jak daleko může prosadit svá přání. Myslí si, že i my dospělí taková

slova často používáme. Vyjadřujeme tak svou vůli. Víme však již od dětství, že ne vždy můžeme žádat nebo dělat to, co sami chceme. Zpočátku musíme poslouchat své rodiče, pak jiné dospělé. Někdy se nám splní to, po čem toužíme. Často se ale stává, že si musíme odřeknout to, co bylo předmětem naší touhy a chtění. Je to dobře, jinak by z nás vyrostli samolibí lidé. Kdo má rád pouze sám sebe, toho zase nemají rádi jiní.

Ne vždy se děje v našem životě to, co sami chceme. I kdybychom dupali nohama a hlasitě volali: Já chci – Pán Bůh nejednou chce zcela jinak. Tehdy se člověk sklání a říká: „**Bud' vůle Tvá**“. I kdyby to bylo někdy velmi těžké, je dobré často opakovat to, co jsme se naučili v modlitbě Páně. Často je potřeba říkat ono těžké, ale prospěšné: Bud' vůle Tvá! Pokud mi dáš, co potřebuji a je to příjemné, děkuji Ti, Bože. Jestli mi dáš smutek, vím že je to jenom hořká pilulka, a proto děkuji Ti, Bože. To, co nám dáš, Bože, příjemné nebo nepříjemné nebo dokonce těžké, to je pro mne úkol, který mám přijmout nebo splnit. Abychom často a rádi říkali onu krátkou prosbu z modlitby Páně, ale také abychom to mysleli opravdově i v nepředvídaných situacích svého života, k tomu do období prázdnin a dovolených ze srdce žehná

otec Emil

Světci měsíce - sv. Cyril a Metoděj (5. 7.)

- ❖ **Spolupatroni; Moravy; atributy:** Cyril: v mnišském hábitu s knihou, skříňka s ostatky. Metoděj: v biskupském rouchu, s berlí v podobě řeckého písmena tau, mitra.
- ❖ Narodili se v rodině vysokého úředníka v Soluni – Cyril (původně Konstantin) roku 827, datum narození jeho staršího bratra Metoděje (původně Michala) není známo.
- ❖ Metodějovi světil byzantský císař správu slovanské kolonie v Makedonii, zatímco Cyril přijal jáhenské svěcení a stal se knihovníkem konstantinopolského patriarchy (předtím odmítl snatek).
- ❖ Roku 860 byli oba bratři posláni na císařův rozkaz k Chazarům u Černého moře (politicko - náboženská mise mezi Židy a muslimy).
- ❖ O tři roky později je císař poslal na Moravu, kde chtěl kníže Rostislav vyvážit vliv bavorských misionářů. Po třech letech jejich působení se ale objevila nevole bavorského biskupství.
- ❖ Cyril a Metoděj se tedy vydali do Říma, kde byli slavnostně přijati papežem Hadrianem II, před kterým obhájili své misionářské metody a staroslověnská bohoslužba byla schválena. Cyril však náhle onemocněl a r. 869 (měl 42 let) zemřel. Pochován je v bazilice sv. Klementa.
- ❖ Papež Hadrian II. jmenoval Metoděje arcibiskupem v Sirmiu a papežským legátem v Panonii a na Moravě. Germánští misionáři však nařklí Metoděje z kacířství. Byl zatčen, dva a půl roku vězněn v Ellwangu a teprve na zásah papeže Jana VIII. byl roku 873 propuštěn.
- ❖ Svatý Metoděj zemřel roku 885 na Velehradě a ve zdejší katedrále byl pohřben. Dodnes se však neví, kde přesně se jeho hrob nachází.
- ❖ Cyril vytvořil slovanské písmo hlaholici (abeceda měla 38 písmen odvozených z písmen řeckých) – během dalších staletí zjednodušena na cyrilici. Oba bratři přeložili do staroslověnštiny bibli a liturgické texty.

P. Alois Piják - člověk s velkým Č

Jak jsme v minulém čísle slíbili, vracíme dnes podrobně k osobnosti P. Aloise Pijáka, od jehož smrti uplynulo v minulém měsíci rovných 20 let. P. Piják, který vynikal především svým lidským přístupem ke všem lidem ve Fryštáku bez ohledu na to, jestli byli věřící nebo nevěřící a také velkým nasazením a prací pro farnost, může být pro nás dnes určitě velkým příkladem. Snad nebude na škodu připomenout si několik dat z jeho života.

P. Alois Piják se narodil 28. ledna 1911 v Újezdci u Luhačovic. Studoval na reálném gymnáziu v Uherském Brodě, kde v r. 1931 odmaturoval. Bohosloví studoval na Cyrilo-metodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci, kde byl arcibiskupem Dr. Leopoldem Prečanem 5. července 1936 vysvěcen na kněze. Jeho prvním působišťem byly Slušovice

(1936 -1940), přičemž zároveň vykonával vojenskou službu (1937 – 1938). V letech 1940 – až 1950 byl kaplanem ve Štípe. Od 26. května 1950 byl ustanoven duchovním správcem fryštské farnosti. Do Fryštáku se spolu se svou sestrou Františkou Pijákovou nastěhoval 1. září 1950. Ve Fryštáku pak působil až do své smrti. Toho, co P. Piják pro naši farnost vykonal, je opravdu mnoho. Za těch 34 let pokřtil kolem 1830 dětí, oddal 654 novomanželských párů a doprovodil 1370 farníků na hřbitov k jejich poslednímu odpočinku. Z nejdůležitějších prací na kostele a jeho okolí stojí za zmínku především: Výměna střešní krytiny a nová venkovní omítka na kostele a faře, dvojitá oprava věžních hodin a také varhan, pořízení dvou nových zvonů atd. Když se P. Piják rozhodl, že od 1. července 1984 kvůli svému zhoršenému zdravotnímu stavu odejde z Fryštáku do svého rodiště do důchodu, všichni farníci věděli, že to bude jak pro ně, tak i pro otce Aloise velmi těžké loučení. Když

Se zástupci města V. Svačinou a Č.Zapletalem při ukládání pamětních listin do špičky věže (1967)

P. Pijáka navštívilo v neděli 17. června na faře několik fryštských farníků, netušili, že se svým duchovním otcem přišli vlastně rozloučit ne před jeho odchodem do důchodu, ale na věčnost. Druhý den 18. června ráno byl P. Piják nalezen na faře mrtvý. Příčinou smrti byl infarkt. Jeho poslední vůlí bylo, aby zemře-li jako fryštský farář, byl pohřben ve Fryštáku. Pohřeb se konal v pondělí 25.6.1984 za účasti velkého množství věřícího lidu nejen z Fryštáku, ale i okolí. Hlavním celebrantem byl pan biskup ThDr. Josef Vrana a s ním koncebrovali při obřadech také fryštscí rodáci P. Valentín Rafaja, P. Vojtěch Frelich, P. Rudolf Chudárek a P. Pavel Uhřík (pohřbu se účastnil také tehdejší zlínský kaplan P. Jan Graubner).

ÚRYVKY ZE ZÁPISŮ P. PIJÁKA VE FARNÍ KRONICE

Díky velké pečlivosti, s jakou P. Piják po celou dobu svého působení ve Fryštáku shromažďoval všechny materiály a informace ze života farnosti, se nám dnes ve farním

archivu dochovalo z té doby velké množství pro naši farnost cenného materiálu. Nechybí ani svědomitě vedená kronika, díky čemuž vám teď můžeme nabídnout k přečtení některé krátké úryvky ze zápisů o životě farnosti, které P. Piják ve Fryštáku za těch 34 let napsal. Že se tento kněz u nás dočkal v době, která církvi nepřála, vedle pozitivních a radostných událostí také nejednoho hořkého zklamání, není třeba dodávat.

1951 – *Tento rok začal výměnou varhaníka. Dosavadní varhaník p. Josef Fridrich (...) dal k 31.12.1950 výpověď a našel si jiné zaměstnání. Na jeho místo nastoupil od 1.1.1951 jako nový varhaník p. Antonín Rajndl z Fryštáku (...). Varhanickou službu bude vykonávat jako vedlejší zaměstnání, a protože je mladý, t.č. ještě svobodný, je naděje, že dá-li mu P. Bůh zdraví a léta, bude mít Fryšták o nového varhaníka dlouho postaráno.*

1953 – *V sobotu 17. dubna 1953 ve 22,25 hod. zemřel v domově odpočinku v Lukově po krátké nemoci krásnou smrtí, zaopatřen svatými svátostmi, ve věku 83 let P. Ignác Stuchlý (...). Na pomníku, pod kterým na fryštáckém hřbitově odpočívá, čteme: Očekávám vás v nebi. – Kéž se s ním na přímluvu Dona Boska shledáme.*

1967 – *Se stavbou dřevěného lešení kolem lodi kostela se začalo 29. dubna. Stavělo se 14 dní, vedení měli p. Lad. Pospíšil a p. Alois Jakuba. Pomocníků měli vždycky dost (na 1. máje 26 lidí). Nejčastějšími pomocníky, kteří vůbec odpracovali u kostela při všech opravách nejvíc hodin a zaslouží si poděkování, byli p. Frant. Rektorič z Fryštáku č. 99 a p. Jan Doležal, mladý 16tiletý nový kostelník a bývalý ministrant, pravá ruka duch. správce.*

1968 – *Dne 1. července 1968 ve večerních hodinách přišel na farní úřad maturant Pavel Uhřík, i s maminkou, s přáním, že by se chtěl přihlásit do kněžského semináře.(...) Je tedy naděje, že po pěti letech, dá-li P. Bůh, mohla by být ve Fryštáku kněžská primice.*

1971 – *Letos nebyla o Vánocích jitřní mše sv. ráno na B. Hod vánoční, ale noční mše sv. již v 10 h. v noci na Štědrý den (...). Lidí bylo v kostele velmi mnoho a když se o půlnoci vraceli domů, znělo jim na cestu z kostelní věže vytrubování hudebníků: „Tichá noc, přesvatá noc.“*

1973 – *V neděli dne 1. července 1973 konala se primice novokněze P. Pavla Uhříka. (...) V 10 hod. byl veden novokněz za zpěvu písně „Ejhle oltář“ z fary do kostela přímo k oltáři ke mši sv.*

1979 – *Fryštácká církev (farnost) žila tento rok v klidu až moc velkém. Lidí v kostele stále ubývá – staří umírají a mládež se kostelu vyhýbá. Školní mládeže je v neděli v kostele velmi málo.*

Pohřeb P. Aloise

1981 – *Tento rok prožívala farnost ve znamení a očekávání nových dvou zvonů. Jelikož pí. Dytrychové, zvonaře z Brodku u Přerova byl přiděl materiálu potřebného k lití zvonů zrušen, museli jsme si materiál (měď a cín) shánět sami sběrem po farnosti a kde se dalo. Ale i když to nebylo jednoduché, podařilo se to.*

1982 (poslední zápis) – *Pro školní rok 1982 – 83 byly (do náboženství – p.a.) přihlášeny jen 4 děti a ty byly*

ještě z Lukova, z Fryštáku nikdo. Tak jsem to dopracoval.

Bože, svému služebníku Aloisovi jsi světil na Zemi svatou službu. Prosíme Tě, dej mu v nebeském království věčnou slávu a radost skrze Tvého Syna Ježíše Krista. Amen.

Připravil: Vít Němec

Poslední rozloučení s otcem Josefem

Ve čtvrtek 1. července jsme se naposled rozloučili s bývalým fryštáckým farářem P. Josefem Honkou. První pohřební mše sv. byla složena v jeho posledním působišti - farnosti Jalubí. Hlavním celebranty byli olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner a světitel biskup Mons. Josef Hrdlička, dále koncebrovalo více než 80 kněží, především spolubratrů salesiánů. S P. Honkou se přišli rozloučit v hojném počtu farníci nejen z Jalubí, ale také z jeho bývalých farností od nás z Fryštáku a také z Nezamyslic. Na konci obřadu zazněla děkonná slova od některých zástupců za farnosti a také od spoluvěznů, se kterými byl otec Josef za totality vězněn.

Poté byla rakev převezena do Opavy, kde sloužil v tamní katedrále Svatého Ducha druhou mši sv. současný provinciál salesiánů P. Jan Komárek. Po mši byl P. Honka pohřben do rodinného hrobu na tamním hřbitově (viz foto).

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštská farnost v minulých stoletích

14. KOSTEL – KRYPTA (pokračování)

Jak uvádí P. Drábek, ve staré farní kronice je v souvislosti s kryptou zaznamenána zajímavá událost: „Pochovávali do krypty fryštské urozeného pána Jana Bedřicha z Minkwitzů (v r. 1727 – pozn. aut.). Do krypty byli vpuštěni zedníci z Veselé, kteří nepoživali dobré pověsti. (...) Zedníci tito spatřili podle staré rakve zvláštní menší bednu. Ze zvědavosti ji obtěžkali, přehlíželi a poznali, že to není rakev, ani kosti, ale peníze. Bednu tajně odnesli a peníze ukradli. Byly to peníze náležející a nastrádané pro kostel fryštský a štípský, které farář, obávaje se loupeže, zde si uschoval. Hned byla povolána soudní komise, vyšetřovala, hledala pilně, ale peněz již nenašla; ty zmizely na vždy v rukou opatrných zedníků veselských.“ P. Drábek ještě že dodává, že P. Valentin Vogt, který byl v té době ve Fryštáku farářem, byl za tuto neopatrnost a pro jiné podobné „kousky“ přesunut z fryštské fary do Olomouce.

V roce 1820 při rušení starého hřbitova kolem kostela a později při hloubení základů nových domů na území tohoto hřbitova byly kosti postupně z hrobů vykopávány a ukládány ve vstupní chodbičce do krypty. Nebyly to ovšem úplně všechny kosti, ale pouze z těch hrobů, které tehdy existovaly. Na hřbitově kolem kostela se ale určitě pohřbívalo už po staletí, takže řada hrobů v době rušení kostela už dávno neexistovala a mnoho ostatků tedy zůstalo v zemi až podnes.

fotografie asi z roku 1967

P. Alois Piják napsal o objevní krypty v r. 1967 do farní kroniky toto: „Při otloukání omítky přišlo se dne 4. dubna na zazděný vchod do krypty pod kostelem. (...) Krypta je obdélníkový prostor cca 6×4 m. zaklenutý valenou klenbou a lunetami. Podlaha není dlážděná. Prostor krypty je vyplněn asi ze dvou třetin skládkou lidských kostí. (...) Dne 6.4. přišla komise ONV v Gottwaldově a byl tom sepsán protokol (přítomni byli také zástupci Městského NV ve Fryštáku – pozn. aut.). Zástupci ONV

navrhují, aby se kosti pohřbily na hřbitově, ale Měst. NV dává návrh, aby byly pohřbeny u kostela na půdě starého hřbitova v parčíku mezi kostelem a farou. Dojde-li skutečně k vyklizení krypty, pak toto řešení zdá se být nejvhodnější.“ Nakonec ale k žádnému řešení nedošlo a kosti byly dodnes ponechány v kryptě.

Jak je celá krypta ve skutečnosti velká, dnes není známo. Nicméně podle umístění obou vchodů do krypty se dá odhadovat, že by mohla být pod celým presbytářem a dnes přístupná místnost s uloženými kostmi je pouze její část. Prozkoumání celé krypty by ale určitě vyžadovalo pozvání odborníků.

Vít Němec

Příště: Dokončení seriálu o gotické monstranci.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ (13. 6.)

FARNÍ DEN (27. 6.)

Bohužel...

Každý člověk stárne, ať už se mu to líbí nebo ne. A tak jsem zestárnul i já. No a jak známo, starší lidé většinou rádi vzpomínají. Nepamatují si, co dělali nebo jedli včera, zato však si vybavují mnohé drobnosti prožité třeba před třiceti nebo i padesáti lety. Dovolte, abych se i já vrátil ve vzpomínkách do dřívějšíka, kdy jsem byl ještě aktivním dopisovatelem do různého tisku. Asi jsem psával dobře, neboť mi redakce moje texty nekrátily ani neupravovaly. Až jednou. Stalo se mi, že jsem napsal mimo jiné větu „Bohužel nelze se vracet do minulosti...“ Redaktorovi se nelíbilo slovo „bohužel“. Proto mi to vytknul a opravil na pouhé „žel“. Asi mu vadil ten základ slova „BOHU“. Tenkrát jsem se divil a čekal, kdy se například z Bohumína stane jen Mín, z Bohuslavic jen Slavice nebo z Bohuňova jen ňov. Nestalo se tak – Bohu díky. Slovo „bohužel“ můžeme už celou řadu let opět používat. A tak Bohumín zůstane Bohumínem, stejně jako Bohuňov či Bohuslavice, kterých je v České republice nejméně šest.

Zavzpomínal František Zálaha

Oprava zvonů

V minulém týdnu 28. - 29. června byly na věži kostela opět zprovozněny naše zvony. Byly zhotoveny „stolice“ (trámy, na kterých jsou zvony připevněny) z dubového dřeva a nainstalován šetrný pohon. Zvony byly znovu zavěšeny. Také bylo zavedeno elektronické hlídání programů zvonění. Přesný čas je řízen radiovými impulzy. Zbývá ještě zporvoznit „umíráček“, který se odmlčel na třiadvacet let. Podle možností budou zhotoveny nové žaluzie do oken věže kvůli lepšímu nasměrování zvuku zvonů.

EURO 2004 - ÚSPĚCH A ZKLAMÁNÍ

Bronzové medaile – pro naši malou zemi určitě úspěch. Kdo by to byl řekl po předchozí blamáži na EURU 2000. Před kvalifikací na to letošní by konečně třetí místo brali asi všichni. Ne tak už po odehrané základní skupině, kde po vyřazeném a zasloužilém vítězství na Lotyšskem, nádherném, útočně laděném utkání s našim tradičním soupeřem z Nizozemska a po porážce Německa našimi náhradníky. Tam jsme neztratili ani bod a obzvlášť po výhře nad Holandskem jsme byli pasováni do role favorita. Tuto roli jsme úspěšně plnili. Po postupu z prvního místa skupiny D jsme smetli dobře hrající Dánsko 3:0. To už měl nejlepší střelec našeho týmu a nakonec i celého šampionátu, liverpoolský Milan Baroš, na svém kontě pět branek – a jednu hezčí než druhou.

Média ale pěla chválu nejen na něho, ale třeba také na Marka Heinze z mistrovské Ostravy, který se asi nejvýstižněji uvedl nádherným přímým kopem proti Německu. Hned se nad ním začalo „stahovat laso“ z Anglické i Německé nejvyšší soutěže. Přirozeným vůdcem a tahounem celého týmu byl bezesporu jako pokaždé Pavel Nedvěd, který zářil ve své vrcholné formě a dobře doplňován svými kolegy ze zálohy, Rosickým, Galáskem a Poborským, rozjžděl většinu útočných akcí. Jen v obraně to výjimečně zaskřípalo. Proti Holandsku svou úlohu nezvládl Zdeněk Grygera, který byl po dvaceti minutách vystřídán. Pro další vývoj bylo smolné i pozdější zranění Martina Jiráka a ne zcela dobrý zdravotní stav Reného Bolfá. Ovšem i tak naše obrana patřila k nejméně prostupným. Náš mančaft nebyl složený ze samých individualit jako Nizozemsko, Itálie, či Francie. Měl však týmového ducha, a navíc ho tmelil skvělý trenér Karel Brückner, jehož téměř otcovský přístup byl bezesporu velkým přínosem. Náš mančaft nebyl složený ze samých individualit jako Nizozemsko, Itálie, či Francie. Měl však týmového ducha a navíc ho tmelil skvělý trenér Karel Brückner, jehož téměř otcovský přístup byl bezesporu velkým přínosem. Všechno nám hrálo do karet.

Následovalo ovšem semifinále s outsiderem z Řecka. Snad nikdo si nepřipouštěl, že by takový tým mohl proti skvěle rozjetému stroji z Čech upstět. Už ve třetí minutě, kdy Rosický orazítkoval z voleje břevno, a po další šanci v sedmé minutě byli Řekové téměř odepsaným týmem. Čas ale ubíhal, šance ne a ne skončit gólem a k tomu ještě legendární sudí Pierluigi Collina. Toto všechno českým fanouškům na klidu nepřidalo. I když Řekové nehráli pěkný fotbal, vše jim vycházelo podle jejich představ. Především neinkasovali a dovedli hru až do prodloužení. Tam jsme trochu přestali hrát, ale v brance našťastí stál spolehlivý Petr Čech. Potom ovšem přišel okamžik, který vynesl řecké fotbalisty na Olymp. Po zbytečném rohu v posledních vteřinách prvního prodloužení šokoval celý fotbalový svět obránce Dellas. Jeho hlavička skončila za zády našeho brankáře. Vše bylo jako zlý sen. Úporně bránící Řecko se zastaralým systémem osobní obrany přešlo přes tým, hrající asi nejhezčí fotbal na celém šampionátu. Čeští hráči jen těžko hledali slova a nezdřídka byly vidět i slzy zklamání.

Zůstali před branami finále. Tak snad to vyjde na mistrovství světa za dva roky. Asi nejlépe to ohodnotil Karel Brückner: "Fotbal se hraje kvůli výsledkům, ale musíme vidět, že žádná medaile nebo dokonce plaketa nemohou převážít nad tím, co zůstane v paměti o naší hře."

Petr Popelka

Kalendárium

Červenec - srpen 2004

- 3. 7. Svátek sv. Tomáše, apoštola
- 4. 7. 14. neděle v mezidobí
- 5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy
- 11. 7. 15. neděle v mezidobí
- 18. 7. 16. neděle v mezidobí
- 22. 7. Památka sv. Marie Magdaleny
- 25. 7. 17. neděle v mezidobí
- 26. 7. Památka sv. Jáchyma a Anny
- 29. 7. Památka sv. Marty
- 31. 7. Památka sv. Ignáce z Loyoly
- 1. 8. 18. neděle v mezidobí
- 4. 8. Památka sv. Jana Vianneye
- 6. 8. Svátek Proměnění Páně
- 8. 8. 19. neděle v mezidobí
- 10. 8. Svátek sv. Vavřince
- 11. 8. Památka sv. Kláry
- 14. 8. Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho
- 15. 8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 20. 8. Památka sv. Bernarda
- 21. 8. Památka sv. Pia X.
- 22. 8. 21. neděle v mezidobí
- 24. 8. Památka sv. Bartoloměje, apoštola
- 27. 8. Památka sv. Moniky
- 28. 8. Památka sv. Augustina
- 29. 8. 22. neděle v mezidobí
- 3. 9. Památka sv. Řehoře Velikého
- 5. 9. 23. neděle v mezidobí

Listárna

Milí, děkuji za zveřejnění Vašich zážitků z Orliho hnízda. Škoda, že je to jenom pro zpěváky. Cítíme se ve středu města strašně sami. Rádi zpíváme, ale nemůžeme chodit do zpěvu. Důvodem je práce kolem domu a hlídání dětí. Nemohli byste nás vzít někdy s sebou?

Jana Skaličková

PS: Chápu, že je to částečně naše chyba. Nechodím do klubu maminek, protože mi ten den nevyhovuje. Ani do cvičení, protože v ten den a hodinu učím náboženství. Taký vozíme kluka 2x - 3x týdně na trénink do Zlína a v neděli mívají kluci i táta zápasy. Kolem nás bydlí jenom sami starší lidé a na návštěvu přijde jenom ten, kdo něco potřebuje.

Pout' na Velehradě

Neděle 4. 7. – malá pout'

7:30, 10:00, 11:30, 15:00 (vozičkáři), **17:30** – mše svatá.

12:30 – 17:30 – prezentace prorodinných aktivit, charitativních a nadačních organizací, hnutí a komunit, vzdělávacích zařízení a institucí, ekologických iniciativ a křesťanského filmového festivalu „Film ve znamení ryby“.

16:00 – setkání vozičkářů .

19:00 – koncert lidí dobré vůle – záštitu převzal Mons. Jan Graubner. Na koncertě vystoupí přední interpreti různých žánrů z ČR i ze zahraničí.

21:00 – 24:00 – adorace v bazilice, kterou vedou hnutí a komunity s přímluvnými modlitbami; příležitost k osobním rozhovorům.

24:00 – mše svatá.

Pondělí 5. 7. – národní pout' Velehrad 2004

Slavení eucharistie v bazilice:

6:30 – famí mše.

7:30 – provinciál Tovaryšstva Ježíšova.

8:30 – novokněží České republiky.

9:45 – modlitba růžence v bazilice.

10:30 – slavnostní poutní mše na nádvoří před bazilikou. Hlavní celebrant: kardinál Miloslav Vlk, kazatel: kardinál Tomáš Špidlík, koncelebroují biskupové diecézí ČR.

15:00 – byzantsko - slovanská liturgie svatého Jana Zlatoústého v bazilice.

Oddechový koutek

OSMISMĚRKA: Ať jsou zdánlivě nekonečné... (tajenka)

(Po vyškrtání uvedených slov zbude 15 písmen)

M	A	L	Í	K	E	Č	Í	L	F	O	T	N	A	P
O	Š	K	O	O	P	E	R	A	C	E	K	A	O	K
T	R	L	O	P	O	L	L	L	CH	L	N	P	R	I
O	O	B	O	R	A	E	I	N	E	I	E	O	Í	T
R	L	P	A	O	Š	N	H	S	Č	L	N	L	M	A
Á	N	J	K	D	R	K	O	A	K	I	Á	E	A	M
Č	Í	Z	U	U	U	A	V	A	K	E	D	O	Č	E
E	K	L	O	K	N	S	A	A	I	Ň	T	N	E	T
K	A	N	L	C	P	U	R	T	S	Y	A	A	T	A
Ž	N	A	L	E	M	F	Y	N	O	R	A	K	A	M

ČELENKA – ČENICH – FALEŠ – FUSAK – JARO – KAŇKA – KANOE – KOLOR – KOOPERACE – KOPRODUKCE – KRONIKA – KUKLA – LIHOVARY – LILIE – LOUKA – MAČETA – MAKARONY – MALÍK – MATEMATIK – MELANŽ – MOTORÁČEK – NAPOLEON – OBORA – OSEL – PANTOFLÍČEK – POPELKA – ROLNÍK – SKETA – STRUP – SVAČINA – ŽALUD

Připravil František Zálaha

Tajenka z minulého čísla: Bez Božího požehnání... marné naše namáhání.

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Petr Popelka, Jitka Vaňharová

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 3. 7. 2004 v nákladu 250 ks.